

Ref 63**Artikel 63 i EUF-fördraget har ansetts utgöra hinder för att ta ut kupongskatt på utdelningar från svenska aktiebolag till ett utländskt offentligrättsligt pensionsinstitut.**

1 § första stycket, 4 § första stycket kupongskattelagen (1970:624), 2 kap. 2 § andra stycket, 6 kap. 3 och 4 §§, 7 kap. 2 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229), artikel 63 i EUF-fördraget

Högsta förvaltningsdomstolen meddelade den 19 december 2024 följande dom (mål nr 6973–6977-21).

Bakgrund

1. Utländska juridiska personer är som utgångspunkt skattskyldiga till kupongskatt för utdelningar på aktier i svenska aktiebolag. Svenska juridiska personer betalar i stället inkomstskatt och är som huvudregel skattskyldiga för alla sina inkomster i Sverige och från utlandet. Den svenska staten är dock helt undantagen från skattskyldighet.

2. Skatteregler som innebär att utdelningar till utländska aktieägare beskattas mindre förmånligt än motsvarande utdelningar till svenska aktieägare kan komma i konflikt med EUF-fördragets bestämmelser om fri rörlighet för kapital.

3. KEVA är ett pensionsinstitut som har etablerats inom ramen för det finska systemet för arbetspension. Detta system bygger på att arbetsgivaren betalar premier för den anställda till en s.k. pensionsanstalt. Arbetspensionsförsäkringen är lagstadgad och obligatorisk i Finland. KEVA är den pensionsanstalt som ansvarar för arbetspension till anställda inom den kommunala sektorn i Finland och är enligt finsk rätt en offentligrättslig juridisk person.

4. KEVA tog under åren 2003–2007 emot utdelningar från svenska aktiebolag. På utdelningarna innehölls kupongskatt.

5. KEVA ansökte hos Skatteverket om återbetalning av kupongskatten. Som grund för ansökan anfördes att uttaget av kupongskatt strider mot den fria rörligheten för kapital enligt EUF-fördraget eftersom KEVA är jämförbar med AP-fonderna, som är befriade från inkomstskatt eftersom de är en del av den svenska staten.

6. Skatteverket avslog ansökan med motiveringen att situationen för KEVA inte är objektivt jämförbar med situationen för de svenska AP-fonderna.

7. KEVA överklagade Skatteverkets beslut till Förvaltningsrätten i Falun och sedan vidare till Kammarrätten i Sundsvall. Båda

domstolarna instämde i Skatteverkets bedömning att KEVA inte befinner sig i en situation som är objektivt jämförbar med situationen för de svenska AP-fonderna. Domstolarna beaktade bl.a. att skattebefrielsen för staten har sin förklaring i att den tidigare beskattningen av staten inte tillförde det allmänna några medel och att det därför fanns administrativa skäl för att ta bort statens skattskyldighet.

8. Högsta förvaltningsdomstolen har hämtat in ett förhandsavgörande från EU-domstolen, se punkterna 16–24 nedan.

Yrkanden m.m.

9. KEVA yrkar att kupongskatten ska återbetalas, inklusive ränta. Därutöver yrkas ersättning dels för kostnader i underinstanserna, dels för kostnader i Högsta förvaltningsdomstolen med 179 422 kr.

10. Skatteverket anser, efter att ha tagit del av EU-domstolens dom, att KEVA:s yrkande om återbetalning av kupongskatt ska bifallas. Skatteverket tillstyrker att KEVA beviljas ersättning för kostnader i Högsta förvaltningsdomstolen med 92 635 kr.

Skälen för avgörandet

Frågan i Högsta förvaltningsdomstolen

11. Högsta förvaltningsdomstolen har meddelat prövningstillstånd såvitt avser prejudikatfrågan om det är förenligt med den fria rörligheten för kapital i EUF-fördraget att ta ut kupongskatt på utdelningar till ett offentligt pensionsinstitut etablerat i Finland. Frågan om meddelande av prövningstillstånd rörande målen i övrigt har förklarats vilande.

Rättslig reglering m.m.

12. Enligt 1 § första stycket kupongskattelagen (1970:624) ska kupongskatt som huvudregel betalas till staten för utdelning på aktie i svenskt aktiebolag. Enligt 4 § första stycket föreligger skattskyldighet för utdelningsberättigade utländska juridiska personer, om utdelningen inte är hänförlig till inkomst av näringsverksamhet som bedrivits från ett fast driftställe i Sverige.

13. Svenska juridiska personer är enligt 6 kap. 3 och 4 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) som huvudregel skattskyldiga för alla sina inkomster i Sverige och från utlandet. Enligt 7 kap. 2 § första stycket är staten helt undantagen från skattskyldighet. Av 2 kap. 2 § andra stycket följer att detta undantag inte gäller utländska motsvarigheter.

14. Av artikel 63.1 i EUF-fördraget framgår att alla restriktioner för kapitalrörelser mellan medlemsstater är förbjudna.

15. En nationell skattebestämmelse som medför en negativ särbehandling av en gränsöverskridande situation jämfört med en rent inhemsk situation är inte förenlig med den fria rörligheten för kapital om situationerna är objektivt jämförbara och den negativa särbehandlingen inte kan motiveras av tvingande skäl av allmänintresse.

Förhandsavgörande från EU-domstolen

16. Högsta förvaltningsdomstolen har i begäran om förhandsavgörande från EU-domstolen ställt följande frågor.

Fråga 1: Innebär det förhållandet att utdelning från inhemska bolag till utländska offentliga pensionsinstitut beläggs med källskatt medan motsvarande utdelning inte är föremål för beskattning om den tillfaller den egna staten genom dess allmänna pensionsfonder, att det föreligger en sådan negativ särbehandling som innebär en restriktion för den fria rörligheten för kapital som i princip är förbjuden enligt artikel 63 i EUF-fördraget?

Fråga 2: Om svaret på fråga 1 är ja, vilka kriterier ska beaktas vid prövningen av om ett utländskt offentligt pensionsinstitut befinner sig i en situation som är objektivt jämförbar med situationen för den egna staten och dess allmänna pensionsfonder?

Fråga 3: Kan en eventuell restriktion anses vara motiverad av tvingande skäl av allmänintresse?

17. EU-domstolen besvarade frågorna genom dom i mål C-39/23 (EU:C:2024:648) enligt följande.

Fråga 1

18. En sådan skillnad i skattemässig behandling som följer av den svenska lagstiftningen leder till att utdelning till offentligrättsliga pensionsinstitut utan hemvist i landet behandlas på ett oförmånligt sätt, vilket kan avhålla dessa institut från att investera i bolag som är etablerade i Sverige (punkt 46).

19. En nationell lagstiftning som den svenska ska därför anses utgöra en restriktion för den fria rörligheten för kapital som i princip är förbjuden enligt artikel 63 i EUF-fördraget (punkt 50).

Fråga 2

20. Det svenska och det finska systemet för allmän ålderspension tjänar samma samhälleliga syfte, fyller samma funktion samt har samma typ av juridisk uppbyggnad. Finansieringssättet är detsamma, och de båda systemen fungerar på ett liknande sätt (punkt 60).

21. Den skillnad i behandling som konstaterats ovan avser därmed situationer som är objektivt jämförbara (punkt 63).

Fråga 3

22. Enbart administrativa svårigheter kan inte rättfärdiga hinder för den fria rörligheten för kapital. Argumenten att den svenska regleringen syftar till att säkerställa det svenska socialpolitiska målet och finansieringen av detta, att undantaget från beskattning av pensionsfonder med hemvist i landet gör det möjligt att garantera det svenska allmänna inkomstgrundande ålderspensionssystemets autonoma ställning samt att undantaget från skattskyldighet innebär att man kan undvika en onödigt tung administrativ rundgång av allmänna medel kan inte godtas (punkterna 65–69). Inte heller argumentet att den svenska lagstiftningen motiveras av behovet av att upprätthålla en välavvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna kan godtas (punkt 74).

23. Det kan således inte anses att den svenska lagstiftningen är motiverad av tvingande skäl av allmänintresse (punkt 75).

EU-domstolens sammanfattande svar på de ställda frågorna

24. Sammanfattningsvis ger EU-domstolen svaret att artikel 63 i EUF-fördraget ska tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken källskatt tas ut på utdelning från bolag med hemvist i landet till offentligrättsliga pensionsinstitut utan hemvist i landet, medan utdelning som lämnas till offentligrättsliga pensionsfonder med hemvist i landet är undantagen från sådan källbeskattning (punkt 76).

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

Kupongskatt

25. Det prövningstillstånd som Högsta förvaltningsdomstolen har meddelat är begränsat till att gälla den prejudikatfråga som beskrivs i punkt 11. Denna fråga har besvarats genom EU-domstolens dom. Med hänsyn till EU-domstolens svar bör prövningstillståndet utvidgas till att gälla frågan om återbetalning av kupongskatt i dess helhet.

26. Mot bakgrund av EU-domstolens dom står det klart att påförandet av kupongskatt på de utdelningar som KEVA har tagit emot från svenska aktiebolag strider mot den fria rörligheten för kapital enligt EUF-fördraget. KEVA har därför rätt att få kupongskatten återbetald.

27. KEVA har även yrkat ränta på de återbetalda beloppen. Högsta förvaltningsdomstolen bör av instansordningsskäl inte ta ställning till den frågan. Underinstansernas avgöranden ska därför upphävas i de delar som avser kupongskatt och målen visas åter till Skatteverket för fortsatt prövning.

Ersättning för kostnader

28. Det finns inte skäl att meddela prövningstillstånd såvitt avser frågan om ersättning för kostnader i underinstanserna.

29. Målen avser en fråga som är av betydelse för rättstillämpningen och KEVA har därför rätt till skälig ersättning för kostnader i Högsta förvaltningsdomstolen. Yrkat belopp är skäligt.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Högsta förvaltningsdomstolen utvidgar det meddelade prövningstillståndet till att avse frågan om kupongskatt i dess helhet, inklusive frågan om ränta på återbetalning av kupongskatten.

Högsta förvaltningsdomstolen upphäver underinstansernas avgöranden i de delar som avser kupongskatt, förklarar att KEVA har rätt till återbetalning av kupongskatt som innehållits på utdelningar under åren 2003–2007 och visar målen åter till Skatteverket för fortsatt prövning i enlighet med vad som anges i punkterna 26 och 27.

Högsta förvaltningsdomstolen meddelar inte prövningstillstånd i frågan om ersättning för kostnader i underinstanserna. Kammarrättens avgörande i den delen står därmed fast.

Högsta förvaltningsdomstolen beviljar KEVA ersättning för kostnader i Högsta förvaltningsdomstolen med 179 422 kr.

I avgörandet deltog justitieråden *Ståhl*, *Askersjö*, *von Essen* och *Anderson*. Föredragande var justitiesekreteraren Jonas Ljungberg.

Förvaltningsrätten i Falun (2020-04-20, ordförande Nermark Torgils):*Utgångspunkt*

Genom att investera i svenska värdepapper har KEVA utnyttjat fördragets rätt till fri rörlighet av kapital. Frågan är om uttaget av kupongskatt innebär ett hinder för utövandet av denna frihet. För att ett hinder ska anses föreligga krävs i princip att de aktuella skattereglerna negativt särbehandlar de gränsöverskridande transaktionerna i jämförelse med rent inhemska fall. En del i denna prövning är att avgöra om det utländska och det inhemska fallet är objektivt jämförbart (se *Ståhl m.fl.*, EU-skatterätt, 3 u, 2013 s. 175 f jfr även HFD 2017 ref. 9 II och PMT-domen p. 47¹).

¹ Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402 (red. anm.)

Är situationerna objektivt jämförbara?

Bedömningen av om en gränsöverskridande situation är jämförbar med en inhemsk situation ska göras mot bakgrund av ändamålet med, föremålet för och innehållet i de nationella bestämmelserna (se PMT p. 48).

KEVA är ett självständigt offentligrättsligt samfund som verkar som pensionsanstalt inom ramen för det lagstadgade finska arbetspensions-systemet. KEVA:s roll regleras sedan 2017 i lagen om KEVA (66/2016). Där framgår att KEVA sköter verkställigheten av pensionsskyddet för kommunsektorns personal, de statsanställda, evangelisk-lutherska kyrkans personal och Folkpensionsanstaltens personal. Vidare framgår att KEVA sköter finansieringen av pensionsskyddet för medlemssamfundens anställda personal samt uttagandet av pensionsavgift (2 § lagen om KEVA). Vid tidpunkten för mottagandet av i målet aktuella utdelningar fanns motsvarande regleringar i lagen om statens pensioner, lagen om kommunala pensioner samt pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan. Såvitt framgår av förarbetsuttalandena har emellertid lagreformen 2017 inte inneburit några sakliga förändringar vad gäller KEVA:s verksamhet eller förvaltning (se finska regeringens proposition RP 21/215 rd s. 7).

De svenska AP-fonderna, å sin sida, har till huvuduppgift att förvalta kapital som hör till den inkomstgrundade ålderspensionen och som ingår i den allmänna pensionen. Denna är i sin tur en del i av den offentliga och obligatoriska socialförsäkringen. Samtliga AP-fonder utom sjunde AP-fonden förvaltar kapital som ska utgöra en buffert för den inkomstgrundade ålderspensionen och jämna ut över- och underskott i nettot mellan pensionsavgifter och pensioner samt bidra med avkastning till pensionssystemet på längre sikt. I egenskap av myndigheter utgör AP-fonderna en del av staten och är därmed undantagna från skattskyldighet enligt inkomstskattelagen.

Förvaltningsrätten konstaterar således att det finns skillnader vad gäller de båda subjektens funktion i respektive pensionssystem. Den främsta skillnaden är att KEVA närmast får betecknas som en statlig myndighet med uppdrag som omfattar mer än bara förvaltningen av buffertfonden för pensionsförsäkringen. Sålunda har KEVA också uppgifter som innefattar ett ansvar för verkställigheten av pensionsskyddet samt ansvarar för att ta ut pensionsavgifter inom systemet. Detta ska sålunda relateras till AP-fonderna, vilka utgör en integrerad del av svenska staten och vars huvuduppgift är att förvalta kapital och utgöra stabiliseringsfonder (jfr prop. 1999/2000:46 s. 50 och 56). AP-fonderna saknar alltså direkt koppling till pensionsåtagandena som sådana. Förvaltningsrätten konstaterar således att redan dessa skillnader tyder på att de båda subjekten inte befinner sig i objektivt jämförbara situationer när det gäller organisation och funktion (jfr HFD 2017 ref. 9 II).

Även mot bakgrund av ändamålet med – och innehållet i – de nationella bestämmelserna om skattebefrielse för AP-fonderna bedömer förvaltningsrätten att situationen inte är jämförbar med den som ligger till grund för uttag av kupongskatt av KEVA. Sålunda motiveras skattebefrielsen av AP-fonderna med att dessa är en del av svenska staten. Befrielsen har sin förklaring i det faktum att den tidigare beskattningen av stat och kommun inte tillförde det allmänna några medel och att det därför fanns administrativa skäl för att ta bort statens skattskyldighet (se prop. 1984/85:70

s. 151 f). Det är alltså fråga om en skattebefrielse som motiveras av andra skäl än rent skattemässiga. Sammanfattningsvis bedömer förvaltningsrätten därmed att den omständigheten att Sverige har utsträckt sin beskattning av utdelningar från svenska bolag till att omfatta utdelning till utländska objekt inte innebär att AP-fondernas skattebefrielse kan anses utgöra ett medel för godtycklig diskriminering (jfr Kammarrätten i Sundsvalls dom i dess mål 2701-12).

Är det fråga om diskriminering på grund av otillåtet statsstöd?

I förvaltningsrätten har KEVA gjort gällande att beskattningen av fonden är diskriminerande också på den grunden att AP-fondernas skattefrihet utgör otillåtet statsstöd (jfr artikel 107.1 EUF-fördraget).

En förmån i form av lägre skattesats eller undantag från skattskyldighet kan anses utgöra ett statsstöd.

Det är EU-kommissionen som prövar om ett statsstöd är tillåtet eller inte enligt förfaranderegler i art. 108 EUF-fördraget. Enligt praxis från EU-domstolen har dock artikel 108.3 EUF-fördraget getts direkt effekt, vilket innebär att nationella domstolar kan åberopa att en stödåtgärd är ogiltig på grund av att bestämmelserna i art. 108.3 inte har följts.

Med hänvisning till att det saknas en koppling mellan skatteintäkterna, till följd av beskattningen enligt kupongskattelagen, och AP-fondernas skattefrihet bedömer emellertid inte förvaltningsrätten att EUF-fördragets bestämmelser kan ges direkt effekt i nu aktuellt fall (jfr Kammarrätten i Stockholms dom i dess mål nr 5354-17 m.fl. samt där anmärkta rättsfall från EU-domstolen).

Sammanfattning m.m.

Sammanfattningsvis konstaterar förvaltningsrätten därmed att uttaget av kupongskatt inte kan betecknas som en diskriminerande handling i strid mot EUF-fördraget på någon av de grunder som anförts av KEVA. Skäl att återbetala kupongskatt till fonden har därmed inte kommit fram. I och med förvaltningsrättens ställningstaganden i denna del förfaller frågan om ränta på innehållen kupongskatt.

Ersättning för kostnader

[test här utelämnad]

– Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

Förvaltningsrätten avslår yrkandet om ersättning.

Kammarrätten i Sundsvall (2021-10-06, Odmark, Ebbing och Hallman):

Allmänt om prövningen

KEVA hör hemma i Finland och var under aktuella år skattskyldig till kupongskatt enligt kupongskattelagen (1970:624) eftersom den tog emot utdelningar på aktier i svenska bolag. En gränsöverskridande aktieinvestering är en kapitalrörelse och omfattas därmed av artikel 63 i EUF-fördraget.

KEVA anser sig jämförbar med AP-fonderna, vilka omfattas av svenska statens skattebefrielse. KEVA har betalat kupongskatt samtidigt som AP-fonderna är helt skattebefriade. En sådan skillnad i behandling

kan utgöra en restriktion för den fria rörligheten för kapital som i princip är förbjuden enligt artikel 63 i EUF-fördraget. I artikel 65.1a anges att bestämmelserna i artikel 63 inte ska påverka medlemsstaternas rätt att tillämpa sådana bestämmelser i sin skattelagstiftning som skiljer mellan skattebetalare som har olika bostadsort eller som har investerat sitt kapital på olika ort. Bestämmelsen i artikel 65.1a utgör ett undantag och begränsas i sin tur av artikel 65.3 där det föreskrivs att de nationella åtgärder som avses inte får utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av den fria rörligheten för kapital. Bestämmelsen i artikel 65.1a ska tolkas restriktivt (se PMT punkt 46 och där angiven rättspraxis). PMT-målet rörde skillnaden i beskattning enligt lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel jämfört med kupongskattelagen, men de principiella uttalandena i domen är relevanta även i dessa mål.

Av EU-domstolens praxis framgår också att om en nationell skattelagstiftning ska anses vara förenlig med bestämmelserna om fri rörlighet för kapital måste skillnaden i behandling röra situationer som inte är objektivt jämförbara eller vara motiverad av tvingande skäl av allmänintresse (se dom den 10 maj 2012 i mål Santander Asset Management SGIIC SA m.fl., C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, punkt 23 och kommissionen mot Finland, punkt 35).

Vad gäller bedömningen av om ett utländskt subjekt är jämförbart med ett svenskt har EU-domstolen uttalat att det inte krävs att en fond regleras på ett sätt som är identiskt med regleringen av inhemska fonder för att dessa ska anses befinna sig i jämförbara situationer (Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company, C-190/12, EU:C:2014:249, punkt 67).

Frågan om en gränsöverskridande situation är jämförbar med en inhemsk situation ska även bedömas mot bakgrund av såväl det ändamål som eftersträvas med de nationella bestämmelserna som föremålet för och innehållet i dessa bestämmelser. Endast de relevanta åtskillnadskriterier som anges i lagstiftningen ska beaktas vid bedömningen av om skillnaden i behandling följer av en objektiv skillnad mellan situationerna (se Santander Asset Management SGIIC SA m.fl., punkt 27 och PMT, punkterna 48 och 49).

Är KEVA jämförbar med AP-fonderna?

KEVA och AP-fonderna utgör en del av respektive stat och omfattas av den egna statens skattebefrielse. Båda förvaltar kapital som ska utgöra en buffert i pensionssystemet. De uppgifter som i Sverige utförs av AP-fonderna utförs i Finland, för de kommunanställdas del, av KEVA. AP-fonderna fullgör eller administrerar inte några utbetalningar till pensionstagarna. Det görs i Sverige av Pensionsmyndigheten (tidigare Försäkringskassan), men även Pensionsmyndigheten och Försäkringskassan omfattas av statens skattebefrielse. Även om KEVA har uppgifter utöver de som AP-fonderna har verkar KEVA och AP-fonderna under liknande förutsättningar såväl organisatoriskt som sett till funktion och syfte.

Det åtskillnadskriterium som aktualiseras i de nu aktuella målen grundar sig på var mottagaren av utdelningen har sitt hemvist, eftersom utdelningar till statliga organ utan hemvist i landet beskattas med kupongskatt medan utdelningar till statliga organ med hemvist i landet omfattas av skattefrihet. Kammarrätten ska därför, mot bakgrund av det

ändamål som eftersträvas med, föremålet för och innehållet i den lagstiftning som är aktuell i målen, pröva om KEVA och AP-fonderna befinner sig i en objektivt jämförbar situation.

Föreligger en objektivt jämförbar situation?

AP-fonderna utgör en del av svenska staten och är därmed undantagna från skattskyldighet för sina inkomster enligt 7 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229). Syftet med att undanta staten från skattskyldighet är att den kommunala taxeringen av staten inte tillför det allmänna totalt sett några medel. Med hänsyn till detta och av administrativa skäl föreslogs hel skattebefrielse för staten (se prop. 1984/85:70 s. 151 f.).

EU-rätten ställer inte krav på att Sverige i skattehänseende ska behandla en annan medlemsstat eller utländskt offentligt organ på samma sätt som den svenska staten. Att den svenska staten inte beskattar sig själv innebär endast att en rundgång av medel inom den offentliga sektorn undviks.

KEVA har anfört att det enligt bl.a. avgörandet i målet kommissionen mot Finland saknar betydelse varför AP-fonderna har befriats från skatt. Det kan dock konstateras att EU-domstolen i den aktuella domen prövade frågan om den gränsöverskridande situationen var jämförbar med den inhemska utifrån det ändamål som eftersträvades med de aktuella nationella bestämmelserna (punkt 36 och 43).

Med hänsyn till ändamålet med, föremålet för och innehållet i den svenska lagstiftningen rörande statliga organs skattebefrielse är situationen för ett utländskt offentligt pensionsinstitut inte objektivt jämförbar med den situation som de svenska AP-fonderna befinner sig i.

Trots att Sverige har utsträckt sin beskattning av utdelningar från svenska bolag till att omfatta utdelning till utländska subjekt kan inte AP-fondernas skattebefrielse anses utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller förtäckt begränsning av den fria rörligheten för kapital.

Vid beräkning av kupongskatten kan avdrag få göras för sådana kostnader som har ett direkt samband med uppbärandet av utdelning på aktier eller andelar i en fond. Sådana kostnader har inte åberopats.

Det saknas därmed skäl för att medge återbetalning av kupongskatt på den grunden att kupongskattelagens regler strider mot den fria rörligheten för kapital.

Otillåtet statsstöd

Med statsstöd avses enligt artikel 107 första punkten i EUF-fördraget stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel och som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion. Sådant stöd är oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

AP-fonderna är som statliga myndigheter en del av staten. En skattebefrielse för AP-fonderna gynnar alltså inte vissa företag eller viss produktion och påverkar inte handeln mellan medlemsstaterna. Det kan därför inte vara fråga om något statligt stöd till AP-fonderna.

Sammanfattande bedömning

Det strider inte mot den fria rörligheten för kapital att beskatta KEVA enligt kupongskattelagen, medan de svenska AP-fonderna omfattas av statens skattebefrielse. Skattebefrielsen för AP-fonderna utgör inte ett otillåtet statsstöd. Det saknas därmed skäl att medge återbetalning av kupongskatt. Överklagandet ska därför avslås.

Ersättning för kostnader

[test här utelämnad]

– Kamarrätten avslår överklagandet.

Kamarrätten avslår ansökan om ersättning för kostnader.